

gen til næste Aar, for at den kunde komme til at foreligge anderledes oplyst. Hvad jeg imidlertid har sagt, er blot dette, at, da jeg indkom med Forslaget, kunde jeg have ventet, at man mulig fra Udvalgets Side vilde have sagt, at man ikke vilde tage imod det, da det ikke var fuldstændigt oplyst, og at man derfor vilde lade det ligge til næste Aar. Jeg maatte derfor paaskønne, at Udvalget gif ind paa Forslaget, og som Sagen foreligger, kan jeg heller ikke se, at der er nogen Grund til at udsætte den ad Aare. Nogen væsentlig Forandring kan man ikke vente at faae opnaaet, og paa den anden Side forekommer det mig, at man dog med fuldstændig Rolighed kan overlade Udførelsen af denne Bevilling, hvis den gives, til Forhandlinger mellem de kommunale Autoriteter og Ministeriet.

Bojsen: Da jeg haaber ved en anden Lovs Behandling at faae Leilighed til at imødegaa nogle Uttringer, der i Dag ere fremkomne fra Finantsudvalgets ærede Formand, skal jeg for Dieblirket indskrænke mig til gjentagende at opfordre det høie Thing til at stemme mod Forslaget under Nr. 42 og derved hævde Rigsdagens frie Bevillingsmyndighed.

Berg: Det er kun en kort Bemærkning jeg skal tillade mig i Anledning af den ærede Ministers Foredrag. Naar den ærede Minister siger saa betonende, at jeg traadte op som Mindretallets Ordfører, skal jeg oplyse, at det er efter fælles Overveelse, at jeg er kommen til at blive mine ærede Medforslagsstilleres Ordfører tilligemed min egen, for at det kunde fremtræde fra en Enhed, hvorledes vi opfatte disse store Bevillingspørgsmaal, forsaavidt vore Forslag maatte blive vedtagne. Den meget ærede Minister manglede alt Bevis for, at der herskede en urimelig Udsættelse med Hensyn til Sorø Akademi. Beviset derfor er, at denne Skole med sine 150 Elever tilsammen koster mellem 60,000 og 70,000 Rbd. om Aaret; dividerer vi Elevantallet ind i Beløbet,

wille vi faae en offentlig Udgift for hver Elev af ca. 400 Rbd. Skulde det ikke være for meget, vilde det se beklageligt ud for Andre med Hensyn til at faae deres Børn underviste. Den meget ærede Minister mente, at jeg havde vist en overordentlig Grad af Hensynsløshed. Saavidt jeg forstod Motiveringen af disse stærke Udtryk, var Meningen med dem egentlig den, at det er en overordentlig Grad af Hensynsløshed, naar man har en anden Mening end den meget ærede Minister. Jeg har ikke ved mine Udtalelser givet den meget ærede Minister Anledning til at bruge saadanne Udtryk, men det affrækker mig selvfølgelig ikke fra at fastholde min egen Opfattelse og gjøre den gjældende ved Forhandlingen og ved Afstemningen. Om den botaniske Have har den meget ærede Minister udtalt sig saaledes, at jeg, henvisende til hvad jeg har sagt derom, ikke ret kan forstaa, hvorledes han overhovedet kan benytte Bevillingen, naar han ikke faar sit Forslag vedtaget.

H. C. D. Müller: Jeg skal blot rette en Bemærkning til den ærede sidste Tale. Det forekommer mig, at han har den Eiendommelighed, at, naar det kommer til en Diskussion mellem ham og Andre, saa hører han blot paa det i Almindelighed, men ikke paa de særegne Punkter i Sagen, og derpaa svarer han med vidtløftige, almindelige Udtalelser, som gaa aldeles udenom de særlige Punkter, som man har fremhævet, og som egentlig begrunde hans Udtalelse. Saaledes gif det med Hensyn til Spørgsmaalet om Skolepengene. Idet han sagde saa hoverende, at saaledes høre vi os altid ad, glemte han saaledes, at jeg stemte for denne Forhøielse her ved 2den Behandling med Hensyn til Seminarierne, da det var kommet saa vidt, at Sagen alligevel skulde gjøres om igjen, og idet han fremkom med en almindelig Udtalelse, glemte han den særlige Indvending, at hans Forslag er ubrugbart; thi det kan ikke føre til et tilstrækkeligt Resultat i mine Dine at